

са: Наставниче, добрѣ е да смы тѣка, и да направимъ три шатры, една за тебе, и за Моисеа една, и една за Иліа; вѣзъ да знае що дѣла. И когато дѣлаше той това, доде облакъ, и засѣнигы; и уплашиха са (ученицы-ти) като влѣзоха (тѣ) въ облакъ-тъ. И стана гласъ изъ облака, който казваше: Тоя е сынъ ми възлюбленный, него слышайте.. И като стана гласъ-тъ, намѣрися Исусъ самъ си. И тѣ мазкнаха, и никомѣ не казаха въ оныя дни нищо отъ това що видѣха.

На литѣр: отъ Матѣя зач: 70.

В то онова врѣмѣ, зѣ Исусъ, Петра, и Іакова, и Іоанна брата мѣ, и възведегы на гора висока на самѣ. И прѣобразися прѣдъ тѣхъ; и свѣтна лице-то мѣ като слънце, а дрѣхы-ты мѣ станаха вѣлы като свѣтлина-та. И ето іавиха имъ са Моисей и Иліа че са разговараха съ него. И отговори Петръ и рече на Исуса: Господи, добро е да смы тѣка; ако цѣшь нека направимъ тѣка три шатры, за тебе една, за Моисеа една, и една за Иліа. И когато той оцѣ говораше, ето облакъ свѣтливъгы засѣнигы; и ето гласъ изъ облака, който казваше: Този е сынъ мой възлюбленный, въ кого-то благоволихъ; слышайте него. И цюмъ чѣхъ ученицы-ти, паднаха на лица-та си, и уплашиха са много. И като пристѣпи при тѣхъ Исусъ, докачигы и рече: Станете, и не бойте

са. И тѣ дигнаха очи-ты си и не видѣха никого, освѣнь Исуса самичкы. И като слизаха отъ гора-та, заповѣда имъ Исусъ, и рече: Никомѣ не казвайте това видѣніе, до гдѣто Сынъ Человѣческій не възкрѣсне отъ мъртвы-ты.

7. Свѣтаго прѣподобномъченика Дометіа. На литѣргіа отъ Іоанна, зачало: 52. Писано, Въ сѣботѣ на 7-та недѣла подиръ Пасха, листъ: 13.

8. Свѣтаго Сміліана и исповѣдника, епископа кѣзіческаго.

9. Свѣтаго апостола Матдіа.

На ѹтрѣнь отъ Іоанна, зачало: 67.

Внждь, Въскресно евангеліе сі-то: листъ: 215.

На литѣргіа, отъ Лѣка, зачало: 40.

Писано, Въ сѣботѣ на 3-та недѣла подиръ Въздвиженіе, листъ: 115.

10. Свѣтаго мѣченика и архідіакона Лаврентіа. И свѣтаго мѣченика Спаса радовецкаго.

11. Свѣтаго мѣч: и архідіакона Еупла.

12. Свѣтыхъ мѣч: Фотіа, и Анкіты.

13. Прѣподобнаго отца нашего Мазіма исповѣдника.

И отданіе праздника Прѣображеніа.

На литѣр: отъ Марка зач: 38.

В то онова врѣмѣ, зѣ Исусъ Петра и Іакова и Іоанна, и възведегы на гора висока на страна самы, и прѣобрази са прѣдъ тѣхъ. И дрѣхы-ты мѣ станаха блескавы, твѣрдѣ вѣлы като снѣгъ, какыто вѣлиникы на земля-та не може да извѣли. И іави имъ са Иліа съ Моисеа; и разговараха са съ Исуса. И отговори Петръ, и

рече